

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **K. K.** ,
skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 6 października 2020 r.
wniosku obrońcy z urzędu
o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w
postępowaniu kasacyjnym,
na podstawie § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia
3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019
r., poz.18),

p o s t a n o w i ł

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Z. , Kancelaria
Adwokacka w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem)
złotych, w tym 23 % VAT,
z tytułu sporządzenia i wniesienia kasacji z urzędu**

UZASADNIENIE

Adw. P. Z. , jako wyznaczony na podstawie art. 81 § 1 k.p.k. skazanemu w
postępowaniu kasacyjnym obrońca z urzędu (zarządzenie przewodniczącego
II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 lutego 2020 r., sygn. AKa
(...) k. 11), wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 grudnia
2019 r. wydanego w sprawie o wskazanej powyżej sygnaturze. Postanowieniem z

dnia 9 września 2020 r., sygn. II KK 221/20, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną. Jako, że obrońca skazanego nie złożył stosownego wniosku, zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, nie zostało na jego rzecz zasądzone wynagrodzenie. Wobec faktu, że obrońca z urzędu wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku obrony skazanego w postępowaniu kasacyjnym i konwalidował dotychczasowy brak w postaci złożenia wniosku o zasądzenie kosztów tej obrony z jednoczesnym oświadczeniem, że nie zostały one uiszczone w żadnym zakresie, wniosek powyższy należało uwzględnić, gdyż znajduje podstawę prawną w treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze. Określając wysokość wynagrodzenia kierowano się treścią § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 oraz § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu oraz przepisem § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym należna od Skarbu Państwa opłata podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.